

Chiến Tranh Thử Thách và Cơ Hội Để Lấy Lại Hoàng Sa.

Nguyễn Quang Duy

Ngày 19-1-1974, lợi dụng Hoa Kỳ rút khỏi miền Nam, Trung cộng cho tàu chiến tấn công và đổ bộ đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa. Từ đó, càng ngày họ càng trở nên hiếu chiến, từng bước lấn chiếm các nơi khác và đơn phương xem Biển Đông là ao nhà. Thái độ hiếu chiến đang dẫn đến chiến tranh. Nhân 40 năm tưởng niệm các chiến sỹ Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa anh dũng chống trả quân Tàu. Bài viết này bình luận chiến tranh là thử thách và cơ hội để chúng ta lấy lại Hoàng Sa và có được tự do.

Vị Thế Chiến Lược

Việt Nam nằm trên ngã ba đường giao thông quốc tế. Bờ biển Việt Nam một phía, phía bên kia là Hoàng Sa và Trường Sa, bao phủ biển Đông. Kiểm soát được hai quần đảo là kiểm soát được biển Đông, và là kiểm soát được tuyến đường hàng hải quốc tế đang càng ngày càng trở nên quan trọng.

Chính vì thế, từ ngàn xưa ông bà chúng ta đã cho hải quân ra vào canh giữ hai quần đảo chiến lược này. Đến thời kỳ Pháp Thuộc, người Pháp tiếp tục kiểm soát trục lộ giao thông này.

Ngày 7.9.1951, tại hội nghị San Francisco Hoa Kỳ trước sự hiện diện của phái đoàn gồm 51 quốc gia tham dự, Thủ tướng kiêm Ngoại trưởng Trần Văn Hữu của Chính phủ Bảo Đại đã long trọng tuyên bố: "*Chúng tôi xác nhận chủ quyền đã có từ lâu đời của chúng tôi trên quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa*".

Trước năm 1975, Việt Nam Cộng Hòa là quốc gia nhỏ đang chiến tranh, vì vậy miền Nam phải phụ thuộc vào chiến lược của Hoa Kỳ. Năm 1972, họ thay đổi chiến lược bắt tay với Tàu. Năm 1973, họ ký Hiệp Định Đình Chiến Ba Lê, rút quân khỏi miền Nam, cắt giảm viện trợ và gián tiếp bàn giao miền Nam cho Khối Cộng sản.

Trong thế nước nhỏ đang chiến tranh, khi quân Tàu xâm chiếm Hoàng Sa, các binh sỹ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa đã nổ súng chiến đấu nhằm xác định chủ quyền của Việt Nam Cộng Hòa trên những phần đất này.

Khi trận Hải chiến Hoàng Sa còn đang diễn ra, ngày 19-1-1974, Bộ Ngoại giao Việt Nam Cộng Hòa đã ra tuyên cáo lên án Trung Cộng xâm lược và khẳng định chủ quyền trên quần đảo này: "... Các hành động quân sự của Trung Cộng là hành vi xâm phạm trắng trợn vào lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa, và một lần nữa vạch trần **chánh sách bành trướng đế quốc mà Trung Cộng liên tục theo đuổi,...**"

Tuyên Cáo đưa ra nhận định: "*Việc Trung Cộng ngày nay xâm phạm lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa không những chỉ đe dọa chủ quyền và an ninh của Việt Nam Cộng Hòa, mà còn là một hiểm họa đối với nền hòa bình và ổn cố của Đông Nam Á và toàn thế giới.*" Nhận định này ngày nay đã trở thành sự thực.

Chiến Lược Biển của Trung Cộng

Ba thập niên vừa qua, Trung cộng áp dụng mô hình phát triển kinh tế dựa vào tài nguyên thiên nhiên và lực lượng lao động rẻ, sản xuất các mặt hàng giản đơn phục vụ xuất khẩu. Nền kinh tế từ đó bị lệ thuộc vào thị trường xuất khẩu hàng hóa sang Âu Mỹ và nhập khẩu nguyên nhiên vật liệu từ khắp nơi trên thế giới.

Hải trình xuyên qua Biển Đông trở thành con đường xuất nhập chủ yếu. Ước tính có trên 80 phần trăm số hàng hóa xuất nhập đều đi qua tuyến đường này. Chính vì thế họ càng ngày càng lộ rõ tham vọng chiếm đóng biển Đông.

Năm 1988 và 1989, khi Liên Xô sửa soạn rời khỏi Đông Dương, họ đã tấn công và chiếm đóng một số nơi trên quần đảo Trường Sa của Việt Nam.

Năm 1995, khi Hoa Kỳ rút khỏi những căn cứ tại Phi Luật Tân, Trung cộng bắt đầu sử dụng quân sự tranh chấp bãi cạn Scarborough phía Tây Bắc nước này.

Tháng 11-2003, Hồ Cẩm Đào lên tiếng cảnh cáo mưu đồ của những cường quốc nhằm kiểm soát và phong tỏa quyền đi lại của tàu bè Trung cộng qua lại eo biển Malacca nối liền Ấn Độ Dương và Biển Đông. Hồ tuyên bố chủ quyền và "lợi ích cốt lõi" Trung cộng tại Biển Đông, và đưa ra bản đồ có hình chữ U xác định biên giới bao gồm tới 80 phần trăm Biển Đông. Gần 2000 cây số bờ biển Việt Nam bị nó che phủ và chữ U kéo dài xuống tận Nam Dương, Mã Lai..

Với lập luận: "*Trung Quốc có chủ quyền không thể tranh cãi với các đảo ở Biển Đông và vùng nước xung quanh, và được hưởng chủ quyền, quyền tài phán với các vùng nước liên quan cũng như đáy biển của nó*", họ tự cho phép quyền bảo vệ an ninh quốc gia trên Biển Đông, quyền kiểm soát và khai thác tài nguyên tự nhiên gồm nguồn lợi thủy sản, dầu, khí và khoáng sản ở trên hoặc nằm dưới đáy biển.

Họ tuyên bố có "toàn quyền" trên các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, và thành lập Thành phố Tam Sa làm trung tâm kiểm soát biển Đông. Họ tự đóng tiềm thủy đình nguyên tử, tàu đổ quân, xây dựng hàng không mẫu hạm, thử nghiệm phản lực cơ tàng hình, cũng như cho xây dựng phi trường quân sự trên quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Từng bước Trung cộng biến khu vực Biển Đông thành một khu vực do họ chiếm đóng. Họ cắt dây cáp và gây hấn với các tàu thăm dò dầu khí trên thềm lục địa Việt Nam. Ngày 22/7/2011, trong khi chiến hạm ISN Airavat của Ấn Độ đang trên đường vào cảng Hải Phòng chỉ cách bờ biển Việt Nam 45 hải lý (83km) thì bị cảnh cáo là "*vi phạm hải phận Trung Quốc*".

Họ cho Tàu chiến xâm phạm hải phận các quốc gia trong vùng. Họ cấm ngư dân đánh cá, bắn vào tàu đánh cá và bắt bớ ngư phủ Phi Luật Tân và Việt Nam. Và đặc biệt họ cho sử dụng hằng chục ngàn các đoàn tàu đánh cá dàn trải khắp biển Đông như một cách tuyên bố chủ quyền.

Sửa soạn Chiến Tranh

Ngay sau khi nắm quyền vào tháng 11-2012 Tập Cận Bình cho tăng cường quốc phòng sửa soạn đương đầu với Hoa Kỳ và các nước Đồng Minh. Hội nghị Trung ương tháng 11-2013 quyết định thành lập Hội Đồng An Ninh Quốc Gia do Tập Cận Bình làm chủ tịch. Hội Đồng này bao gồm tất cả các lực lượng vũ trang và tuyên truyền nhằm tham mưu cho đảng Cộng sản sửa soạn chiến tranh.

Một số nguồn tin cho biết Bộ Quốc phòng Trung cộng đang thiết lập một cơ cấu chỉ huy tác chiến tổng hợp sẵn sàng đáp ứng khi có chiến tranh. Họ xây dựng

các kho vũ khí công nghệ cao, vũ khí hạt nhân, tàu đổ bộ, ưu tiên cho chiến tranh di động tổng hợp và tác chiến tấn công trên biển và trên không.

Ngày 23-11-2013, Trung cộng ra thông báo thiết lập một vùng nhận dạng phòng không trên biển Hoa Đông ở khu vực quần đảo Senkaku mà Trung Quốc gọi là Điếu Ngư. Khu vực này thuộc Nhật Bản. Thông báo này ngay lập tức đã bị Nhật bản, Hoa Kỳ, Hàn Quốc và Phi Luật Tân lên tiếng phản đối.

Cùng lúc Trung cộng đơn phương quy định tàu cá và tàu khảo sát nước ngoài khi đi vào vùng biển do tỉnh Hải Nam quản lý đều phải xin phép. Khu vực này bao gồm Hoàng Sa và Trường sa với diện tích lên đến 2 triệu cây số vuông, với nhiều tuyến đường hàng hải, với nguồn hải sản nuôi sống hằng triệu cư dân và một nguồn trữ lượng dầu khí vô cùng to lớn.

Đây là một thách thức cho toàn thế giới vì quy định này đã vi phạm quyền tự do và luật quốc tế về biển. Việt Nam, Phi Luật Tân, Nhật bản và Hoa Kỳ đã lên tiếng phản đối quy định này. Cũng cần nhắc Phi Luật Tân đã chính thức thách thức tuyên bố chủ quyền của Trung cộng bằng cách kiện ra tòa án quốc tế.

Hôm nay 16-01-2014, Trung cộng xác nhận đã cho bay thử thành công thiết bị mang hỏa tiễn siêu tốc với đầu đạn hạt nhân có khả năng xuyên thủng mọi hệ thống phòng thủ hiện thời. Như vậy họ là quốc gia thứ hai chỉ sau Hoa Kỳ đã thử nghiệm thành công loại vũ khí siêu tốc. Trên lý thuyết loại vũ khí này nếu được mang ra sử dụng có thể chỉ mất 45 phút bay từ Bắc Kinh tới thủ đô Washington.

Đồng thời, Hải Quân Trung cộng không chỉ giới hạn tầm hoạt động trong vòng Biển Đông, càng ngày họ càng gia tăng xuất hiện tại Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương. Cách hành xử thô bạo và bành trướng cả quân sự lẫn khu vực chiếm đóng của Trung cộng đang gây quan tâm đến an ninh và nền hòa bình thế giới.

Chiến Lược Biển của Hoa Kỳ.

Từ thời lập quốc Hoa Kỳ vẫn chủ trương tự do thương mại và tự do hàng hải. Để bảo vệ quyền lợi và mở rộng tầm ảnh hưởng hàng hải, Hoa Kỳ cho xây dựng một lực lượng Hải Quân mạnh nhất thế giới về cả lượng lẫn phẩm.

Khả năng của Hải Quân Hoa Kỳ hơn khả năng Hải Quân của tất cả các quốc gia Âu Châu cộng lại và vượt xa khả năng của Hải Quân Trung cộng. Hải quân Hoa Kỳ không chỉ có khả năng chiến đấu trên biển còn khả năng và nhiều kinh nghiệm tấn công từ biển vào lục địa.

Hoa Kỳ có tất cả 11 Hạm Đội với hàng không mẫu hạm. Đệ Tam và Đệ Thất Hạm Đội hoạt động trong khu vực Thái Bình Dương. Đệ Thất Hạm Đội còn được gọi là Hạm Đội Thái Bình Dương. Lẽ đương nhiên Hoa Kỳ không thể để Trung Cộng gia tăng vi phạm lợi ích quân sự, kinh tế và chính trị của Hoa Kỳ tại biển Đông.

Chiến Lược Quay Lại Á Châu

Tháng 2/2009, trong chuyến công du châu Á Ngoại trưởng Hoa Kỳ Hillary Clinton nhấn mạnh lợi ích Hoa Kỳ đối với tự do hàng hải và đến việc mọi quốc gia cần tôn trọng luật biển quốc tế. Bà cho biết chính phủ Hoa Kỳ sẵn sàng hợp tác với các quốc gia Đông Nam Châu Á để thuyết phục Trung cộng theo đường lối đa phương và hòa bình trong tranh chấp tại Biển Đông. Như thế các quốc gia trong vùng sẽ tạo được tiếng nói chung đối thoại trong hòa bình với Trung cộng.

Ngày 24-10-2010 tại Hội nghị Diễn đàn Khu vực Đông Nam Châu Á ở Hà Nội, Ngoại trưởng Hillary Clinton tái xác định quyền lợi Hoa Kỳ tại Biển Đông, phủ nhận tuyên bố chủ quyền của Trung cộng và cho biết Hoa Kỳ đã chuẩn bị thúc đẩy các đàm phán đa phương nhằm giải quyết các tranh chấp chủ quyền các quần đảo tại Biển Đông.

Ngày 22-7-2011, tại Hà Nội Ngoại trưởng Hoa Kỳ Hillary Clinton kêu gọi các bên tranh chấp ở Biển Đông đưa ra chứng cứ pháp lý cho tuyên bố chủ quyền của mình. Bà Clinton cho rằng những tuyên bố chủ quyền của Trung Quốc và một số quốc gia Đông Nam Châu Á phải phù hợp với Công ước Liên hiệp quốc về Luật Biển năm 1982. Bà còn cho biết giải quyết tranh chấp bằng đường lối hòa bình là phù hợp với quyền lợi của Hoa Kỳ.

Trong nhiệm kỳ 1 của Tổng Thống Obama, đóng góp lớn nhất Ngoại trưởng Hillary Clinton là chiến lược quay lại Á Châu. Một chiến lược bao gồm cả kinh tế, giáo dục, ngoại giao, chính trị và quân sự.

Sang đến nhiệm kỳ 2, mặc dầu chính phủ Hoa Kỳ gặp nhiều khó khăn trong việc thông qua ngân sách quốc gia, nhưng chiến lược quay lại Á Châu của Ngoại Trưởng Hillary Clinton đã được lưỡng đảng Hoa Kỳ đồng thuận thông qua.

Chính phủ Hoa Kỳ đã cho điều quân khỏi A Phú Hãn và Iraq, dành ưu tiên cho các hoạt động quân sự tại Biển Đông. Họ khuyến khích các quốc gia trong vùng gia nhập Hiệp Định Xuyên Thái Bình Dương (TTP) xây dựng một khu vực kinh tế tự do bao trùm khu vực Thái Bình Dương. Họ cho tăng cường ngoại giao và viện trợ. Và đặc biệt khuyến khích các quốc gia giải quyết các tranh chấp bằng phương cách hòa bình như đàm phán đa phương, qua các diễn đàn quốc tế hay đưa ra tòa án quốc tế phân xử.

Chiến lược của Hoa Kỳ đã và đang bị thách thức bởi các hành động leo thang bạo lực của nhà cầm quyền Bắc Kinh, các hành động dễ dàng dẫn đến chiến tranh.

Bắc Kinh Tứ Bề Thọ Địch

Giao Thương Quốc Tế càng phát triển thì tuyến đường hàng hải qua Biển Đông càng trở nên quan trọng cho việc phát triển kinh tế của các quốc gia có bờ biển dọc theo biển Đông. Ngoại trừ Việt Nam và Bắc Hàn, các quốc gia khác đều là các nước đồng minh với Hoa Kỳ. Nhiều quốc gia luôn sát cánh với Hoa Kỳ trong mọi cuộc chiến và đều có những cam kết quân sự với Hoa Kỳ. Việc Trung cộng gia tăng quân sự trực tiếp đe dọa và gây hấn các quốc gia này chính là trực tiếp đe dọa đến quyền lợi của Hoa Kỳ.

Quan sát phương cách hành xử hiếu chiến của Trung cộng, thế giới đang nhận ra Trung cộng là mối đe dọa cho nền hòa bình biển Đông và Thế giới. Nhiều quốc gia trên thế giới tìm cách gia tăng khả năng quân sự hay tìm cách liên kết với Hoa Kỳ vừa để bảo vệ chính mình, vừa để cô lập Trung cộng.

Trung Hoa không phải là một quốc gia thuần nhất. Nó bao gồm nhiều lãnh thổ đang bị chiếm đóng, người dân các quốc gia Tây Tạng, Tân Cương, Mông Cổ... đang đứng lên giành lại độc lập. Người dân các sắc tộc khác cũng đang đứng lên đòi hỏi một thể chế tự do, dân chủ và công bằng xã hội. Nhìn chung nhà cầm quyền Bắc Kinh đang tứ bề thọ địch.

Khi nhà cầm quyền Bắc Kinh gặp khó khăn thay vì tìm các giải pháp ôn hòa giải quyết, họ lại trở nên hung tợn hơn, trở nên hiếu chiến hơn và dễ dàng trở thành kẻ khai chiến.

Chiến Tranh! Chiến Tranh! Chiến Tranh!

Khi các giải pháp chính trị, giải pháp ngoại giao bất thành thì giải pháp quân sự ắt sẽ xảy ra.

Trong một cuộc họp báo ngày 9-1-2014, Phát ngôn Viên Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ Jennifer Psaki cho biết: *"Việc đưa ra các hạn chế đối với hoạt động ngư nghiệp của các quốc gia khác tại các khu vực tranh chấp của Biển Đông là hành động **khiêu khích** và có khả năng nguy hiểm. ... tất cả các bên liên quan cần tránh có các hành động đơn phương có thể làm gia tăng căng thẳng và cản trở khả năng giải quyết các khác biệt thông qua con đường ngoại giao hay bằng các biện pháp hòa bình khác".*

Tính hiếu chiến của Trung cộng đã tăng thêm mức độ nghiêm trọng: khiêu chiến. Giữa tháng 12-2013 một tàu chiến Trung cộng đã tách khỏi nhóm tàu hộ tống hàng không mẫu hạm Liêu Ninh. Chiếc tàu này cố tình tiến thẳng đến đâm vào tuần dương hạm Hoa Kỳ USS Cowpens (CG-63). Buộc tuần dương hạm Hoa Kỳ phải bẻ lái chuyển hướng nhằm tránh va chạm dễ dàng dẫn đến chiến tranh. Hành động này đã bị Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ Chuck Hagel cho là: *"nguy cơ đụng độ hoàn toàn có thể xảy ra trong vùng Thái Bình Dương."*

Khi Trung cộng loan báo nới rộng khu vực phòng không trong vùng lãnh hải đang tranh chấp tại biển Hoa Đông, Phó Tổng Thống Hoa Kỳ Joe Biden tuyên bố: *"**Thay mặt Tổng Thống Hoa Kỳ, tôi muốn khẳng định rõ ràng rằng chúng tôi không công nhận khu phòng không này. Việc Trung Quốc tuyên bố khu phòng không sẽ không may ảnh hưởng đến các hoạt động của chúng tôi. Chúng tôi cũng nhấn mạnh rõ ràng rằng Hoa Kỳ trông đợi Trung Cộng sẽ không có hành động có thể làm tăng căng thẳng và làm nguy cơ căng thẳng leo thang.**"*

Trong phiên điều trần về biển Đông hôm thứ ba 14-1-2014, các nghị sỹ và dân biểu đã chính thức lên **tiếng Hoa Kỳ nhất định không để yên nếu Trung Cộng sử dụng biện pháp áp đặt bằng sức mạnh để đòi hỏi chủ quyền trên biển Đông.**

Trên là các dấu hiệu gần và rõ nhất chiến tranh sớm muộn sẽ xảy ra. Chiến tranh sẽ không trực tiếp xảy ra trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Chiến tranh sẽ giúp Hoa Kỳ xây dựng lại uy tín và giữ vững danh hiệu cường quốc số 1 thế giới. Chiến tranh sẽ giúp Hoa Kỳ bán vũ khí cho các quốc gia trong vùng. Chiến tranh sẽ giúp nhân dân Hoa Kỳ đoàn kết quên đi những khó khăn, những bất đồng nội trị. Nhà cầm quyền Bắc Kinh là chủ nợ của Hoa Kỳ, các khoản nợ này sẽ được khấu trừ vào khoản bồi hoàn chiến phí tương lai.

Bắc Hàn là một quốc gia cộng sản khác. Mới hôm qua thứ Tư 15-1-2014, phát ngôn viên Bắc Hàn cảnh cáo bất kỳ cuộc tập trận quân sự Hoa Kỳ và Nam Hàn có thể sẽ dẫn đến chiến tranh hạt nhân gây thiên tai và thảm họa ngoài sức tưởng tượng.

Như vậy chiến tranh trong vùng cũng sẽ là cơ hội để Hoa Kỳ xóa bỏ các thể chế cộng sản cuối cùng. Đây chính là điều quan trọng nhất để Hoa Kỳ thực hiện chiến lược toàn cầu mà họ luôn đeo đuổi: mang tự do dân chủ đến cho mọi người trên khắp thế giới.

Nhìn chung vì lợi ích ngắn hạn và dài hạn Hoa Kỳ sẽ không gây chiến, nhưng sẽ chủ động trong chiến tranh. Thái độ nhường nhịn của Hoa Kỳ hiện nay là để được chính danh và được sự ủng hộ của các cường quốc Tây phương.

"Việt Nam không hai lòng với Trung Quốc."

Trở lại Việt Nam, ngày 17/12/2013 vừa qua, báo chí trong nước loan tin ông Nguyễn Văn Thơ, đại sứ Việt Nam tại Trung Cộng, khi về nước tham dự Hội nghị Ngoại Giao, đã tuyên bố: "*Việt Nam không hai lòng với Trung Quốc.*" Một tuyên bố đã nói lên thực trạng Việt Nam.

Gần đây, Hà Nội có 1 số phản ứng với Trung cộng là vì nguồn dầu thô hằng năm mang về hằng chục tỷ Mỹ Kim đã bị Trung cộng ngăn chặn khai thác. Thiếu ngoại tệ thô được từ dầu thô là thiếu tiền nuôi dưỡng các bộ máy "Đảng", bộ máy nhà nước, bộ máy công an,...

Trên thực tế đảng Cộng sản Việt Nam luôn lệ thuộc vào tư tưởng, vào chính trị, vào kinh tế Trung cộng, bởi thế họ khó có thể thay lòng đổi dạ. Chẳng thế bà con ta mới có câu: "theo Tàu mất nước, theo Mỹ mất đảng".

Thật vậy, họ đã công khai cho phép quân đội, công an Tàu lập đồn xây lũy khắp nơi, ngày 20-12-2013, Đài Á Châu Tự Do phải lên tiếng báo động: "*...ngay trên hai con đường có tên Hoàng Sa và Trường Sa chạy dọc theo bờ biển Đà Nẵng, các biệt khu của người Tàu cùng với hàng trăm quán sá mang biển hiệu Tàu mọc lên dày đặc.*"

Mặc cho Trung cộng đơn phương ra lệnh cấm đánh cá trên biển Đông, ảnh hưởng đến đời sống của hằng triệu người sống ven biển. Mặc cho hải quân Tàu bắn giết, bắt bớ ngư dân Việt Nam. Nhà cầm quyền cộng sản chỉ lên tiếng cho có, chưa bao giờ có phản ứng để bảo vệ ngư dân. Họ đã để mất nhiều cơ hội Quốc tế hoá Biển Đông và tình trạng Việt Nam mất Biển Đông càng ngày trở nên trầm trọng hơn.

Việt Nam vẫn là một quốc gia cộng sản và vẫn là một mối đe dọa cho nền hoà bình thế giới. Các tài liệu công khai và chính thức của đảng Cộng sản Việt Nam luôn một cách vu vơ coi các quốc gia cổ vũ tự do là các thế lực thù địch và ngược lại Trung cộng là nước đồng chí anh em.

Khi chưa có một Hiến Pháp Tự Do, một Quốc Hội Độc Lập, chưa có tự do bầu cử, chưa có người cầm quyền chính danh, thì Trung cộng vẫn đứng trong hậu trường thu xếp lèo lái giới cầm quyền cộng sản Việt Nam, để giới này thực thi chiến lược bành trướng và bá quyền cho Trung Cộng.

Trong tình hình hiện nay nếu chiến tranh xảy đến đảng Cộng sản sẽ đứng về phía Trung cộng. Họ không đứng về phía Hoa Kỳ, Đồng Minh và dân tộc Việt, vì nếu thế họ sẽ phải thực tâm tôn trọng nhân quyền, thực thi dân chủ và trao trả các quyền tự quyết cho dân tộc. Một chính phủ muốn được sự ủng hộ và trở thành Đồng Minh với Hoa Kỳ thì chính phủ đó cần chính danh qua các cuộc bầu cử tự do.

Ngược lại, đại đa số dân Việt đang vận động để Việt Nam thoát khỏi kiếp chư hầu Trung cộng. Giới luật gia trí thức vận động quốc tế hóa Biển Đông. Giới báo chí mang thông tin, tạo quan tâm đến quần chúng đồng bào. Giới quân đội đòi chuyên môn hóa, hiện đại hoá quân đội, để giữ nước, để bảo vệ ngư dân không bị quân đội Trung cộng áp bức. Giới trí thức, sinh viên thanh niên, xuống đường đòi trả lại Hoàng Sa, Trường Sa cho Việt Nam.

Phong Trào đấu tranh giữ nước đã liên kết với Phong Trào đấu tranh chính trị đòi tự do dân chủ. Nếu có chiến tranh chính nghĩa dân tộc sẽ là vũ khí sắc bén

nhất cho những người đấu tranh vận động toàn dân đứng lên vừa giữ nước, vừa giành lại tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam.

Chiến tranh sẽ kết thúc. Lực lượng Đồng Minh sẽ chiếm Hoàng Sa và Trường Sa. Và theo luật quốc tế sẽ trao trả cho chính phủ tự do đại diện cho toàn dân. Không ai muốn chiến tranh. Nhưng rõ ràng chiến tranh vừa là một thách thức vừa là một cơ hội để Việt Nam giành lại lãnh thổ đã bị hai đảng Cộng sản Việt Tàu sử dụng quân sự chiếm đóng.

Thách thức của các lực lượng đấu tranh dân chủ là làm sao chúng ta có thể thực hiện được cả hai mục tiêu trong điều kiện và tình hình chuyển biến của đất nước và quốc tế.

Muốn thực hiện được cả hai mục tiêu chúng ta phải chủ động liên kết hành động. Năm 2014 là năm của hành động.

Nguyễn Quang Duy

Melbourne, Úc Đại Lợi

16/1/2014